

**Ordføreren:** Ærede Medlemmer vilde see, at et ikke ringe Antal af Udvalgets Medlemmer har meent at burde tiltræde det Forslag, der er stillet af den høitærede Krigsminister. Man har i denne Henseende fornemmelig støttet sig paa, hvad jeg allerede tilfod mig at udtale ved anden Behandling, at vi ikke see os istand til at dømme de Mænd imellem, som have hittret forskjellige Meninger om denne Sag, og navnlig om det Hovedpunkt, hvorvidt det virkelig i Almindelighed er en tarvelig Mand muligt at skaffe sig forsvarlig Bespisning og det øvrige Underhold for de 20  $\beta$  daglig, som hidtil have været den Menige tilstaaede. Vi have herom hørt forskjellige Meninger, og naar det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) idag har sagt, at det fra alle Sider er indbrømmet, at det ikke forholdt sig saaledes, da maa jeg tillade mig at modsig ham. Der er ogsaa her i denne Sal kommet forskjellige Anstuelser tilorde, der gaae i modsat Retning. Navnlig tilfod jeg mig ved forrige Behandling at udvikle, at det forekom mig, at de Vidnesbyrd, som forelaae for mig, ere overordentlige tvivlsomme. Hvad der foreligger os, er, at man nu i et Tidsrum af 10 Aar har haft den samme Lønning af 20  $\beta$  daglig, men at Klager i denne Retning ikke ere komne til almindelig Kundskab, — om de end maatte have været tilstede privat, kunne de hidrøre fra Enkelte og behøve ingenlunde at hidrøre fra Fleerheden — og dernæst, at der fra den Autoritet, hvis Pligt det ligesvem er at gjøre Forslag om Forbedring af Lønningerne, naar disse i Virkeligheden ere utilstrækkelige, ikke er fremkommet nogenfomhelst Forbring i saa Henseende. Dette forekommer mig at være en stærk Bevæggrund til for Diebliffet ikke at gaae ind paa noget Saadant, og jeg skal tillade mig hertil endnu at bemærke, at man i denne Henseende maa være yderst varsom, for ikke at stille Krigsministeren i et stærkt Forhold til Armeen. Naar en Krigsminister efter sin bedste Overbeviisning siger, at der ikke for ham foreligger nogen Nødvendighed for at bebyrde Staschkassen med en saadan Byrde, maa man ikke dertil svare: Jo, det gjør der alligevel; thi det seer da ud, som om vi i høiere Grad end Ministeren vilde varetage Soldaternes

Tary, og dette maa ikke let finde Sted. Der maa være aldeles overveiende Grunde til at gjøre dette, thi ellers forrykker man det rette Forhold. Den høitærede Krigsminister har ved Siden deraf erklæret, at det vil være ham særdeles magtpaaliggende at faae dette Forhold undersøgt, og at han næste Gang, naar Rigsdagen kommer sammen eller i alt Fald senere, naar det viser sig, at Undersøgelsen har ført til et Resultat, vil forelægge Thinget dette. Men naar dette er Ministerens Tanke, saa vil der, hvad enten nu det Hjælpemiddel, som foreløbigt har forebrøvet den høitærede Minister, er practisk eller ikke — jeg for mit Vedkommende maa tilstaae, at jeg har megen Tvivl om, hvorvidt dette Middel er godt — til næste eller næstnæste Session komme til at foreligge Thinget saadanne Undersøgelser, at vi derpaa kunne bygge en begrundet Overbeviisning, saa at vi virkelig kunne forsvare for os selv at afgjøre Sagen; idet vi da ville have kunnet erhverve os fuldkommen Kundskab derom. Derfor troer jeg, at det Kløgeste, vi nu kunne gjøre, er at vedtage det Forslag, som er stillet af den høitærede Krigsminister. — Hvad Forslaget under Nr. 2 angaaer, ville de ærede Herrer let see, at jeg af de Grunde, som jeg nu tilfod mig at omtale, heller ikke kan tilraade at vedtage dette. Jeg maa imidlertid tilføie, at det forekommer mig, at de Grunde, som ere fremhævede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), ganske vist have en vis Styrke, men at jeg dog ikke finder dem tilstrækkelige til at godtgjøre hans Paastand. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at det her dreier sig om en meget betydelig Sum, og at det forekommer mig, at, vil man ikke gjøre det finantzielle Spørgsmaal til det aldeles overveiende Fremherskende i denne Sag, vil det ved Siden deraf være fuldkommen nødvendigt ogsaa at vedtage Forslaget under Nr. 18. — Med Hensyn til Underofficererne har jeg ved forrige Behandling udtalt mig vidtløftigt. Det Forslag, som er stillet af ærede Medlemmer under Nr. 5, gaaer, som det vil sees, ud paa, at de nuværende Commandeersergenter og de i Klasse med dem staaende Underbefalingsmænd alle paa eengang skulle have en Forhøielse af over 50 pCt. af deres hidtilværende Lønning